

Dagboek 6
16 oktober 2019

We gaan vandaag opnieuw naar Takeo, dit keer naar het district Samrong, waar we arme gezinnen gaan bezoeken die hulp nodig hebben.

De weg naar Takeo wordt verbreed en overal staan files door de werkzaamheden. Er is haast niet doorheen te komen.

Het is al na tien als we bij het eerste gezin aankomen.

In een huis dat bestaat uit golfplaten en zeildoeken wonen een opa en oma, die zorgen voor hun drie kleinkinderen.

Beide ouders van de kinderen leven nog. Maar ze zijn gescheiden. Zowel vader als moeder is er vandoor gegaan en hertrouwd. Van moeder hebben ze lang niets gehoord, vader stuurt af en

toe nog wat geld naar hen toe. Opa is gehandicapt door een ongeluk jaren geleden. Naast hun huis hebben ze een stuk land waar ze komkommers verbouwen een inkomen van hebben. Ze vragen om hulp van Spien.

Het is niet altijd gemakkelijk om goede hulp te bieden. Je moet altijd eerst op zoek naar het echte probleem. En dat is hier niet een tekort aan voedsel, ze hebben immers een inkomen, maar de scheiding van de ouders en hun weinige aandacht voor de kinderen.

Welk signaal geven we af als wij dit gezin hulp bieden? Het zou kunnen worden opgevat als: laat je kinderen in de steek, er is wel een organisatie die voor hen zorgt. En ik kan mijn eigen gang gaan. En dat is een verkeerde manier van hulpverlening. Wij kunnen het probleem van dit gezin niet oplossen helaas.

Ons volgende bezoek is aan een gezin met een verstandelijk beperkte vader. We weten de oorzaak niet, maar hij zit gelaten naast zijn vrouw die druk bezig met matjes weven.

Ze gebruikt hiervoor repen stof die ze koopt bij de textielfabriek. Ze weeft ongeveer drie matten per dag, en verkoopt ze voor 30 cent per stuk!
De Spien mensen kunnen wel een paar matjes gebruiken en kopen haar hele voorraad op. Ze heeft een goede dag.

Daarna bezoeken we een gezin waarvan de drie oudsten aids hebben. Links de vader, en rechts de moeder, de dochter staat in het midden. Alleen het jongste kind is negatief getest. Ze laten ons hun medicijnen zien, die ze elke dag trouw innemen. Die medicijnen zorgen ervoor dat aids een chronische ziekte is geworden. Ze kunnen weer gaan werken of naar school gaan. Het aantal nieuwe aidspatiënten is de laatste jaren flink op zijn retour doordat de aidsremmers voor iedereen beschikbaar zijn. Toch lazen we onlangs in het nieuws dat er weer een lichte stijging is, doordat men nonchalant wordt met het innemen van de medicijnen.

Goede voeding is voor iedereen belangrijk, maar voor aidspatiënten in het bijzonder. Daarom heeft Spien een paar jaar geleden het tuintjesproject bedacht. Spien vrijwilligers helpen hun cliënten om een groentetuin aan te leggen en te onderhouden. Ook in rijstzakken kun je groente verbouwen! De vrijwilligster van dit gezin is voortvarend bezig geweest. Ze laat ons trots het resultaat zien.

Ons laatste bezoek vandaag is aan een vrouw met borstkanker. Een jaar geleden kreeg ze klachten. Maar bezoek aan een dokter of ziekenhuis was veel te duur. Ze zocht haar heil bij traditionele medicijnen.

Ze laat ons het resultaat zien: haar hele linkerborst is helemaal weggeteerd door de kanker. Haar linkerarm is enorm gezwollen en ze heeft veel pijn.

Er zijn in Cambodja veel corrupte dokters, die hoge prijzen vragen voor behandelingen en dure medicijnen voorschrijven die niet helpen. We horen dit verhaal hier heel vaak. Het is één van de oorzaken waarom mensen arm worden.

In het geval van deze vrouw heeft de buurman haar geadviseerd om plantaardige medicijnen te kopen, die de kanker zouden doen verdwijnen. Op de foto rechts staat voor meer dan 100 euro aan drankjes en smeerseltjes. Een kapitaal voor deze arme vrouw. Haar familie heeft zich diep in de schulden gestoken en geld geleend om dit te kunnen betalen. En het helpt niet. Ze zal binnen een paar maanden overlijden.

Met gemengde gevoelens nemen we afscheid en rijden terug naar Phnom Penh. Opnieuw een dag vol indrukken.

Donderdag 17 oktober

Het is de laatste dag van het bezoek van de Nederlandse bestuursleden, en voor vanmiddag staat er een vergadering met het Spien bestuur op de agenda.

In augustus waren we hier om voorbereidingen te treffen voor dit werkbezoek, waarin verdere stappen naar zelfstandigheid genomen moeten worden.

Vandaag praten we daar verder op door. In de afgelopen week hebben we er al samen veel over gepraat, vaak tijdens de lange autoritten. Plannen werden verder uitgewerkt en soms bijgesteld. En nu zijn we benieuwd hoe Spien hier over denkt.

Nog niet alles is ingevuld en sommige dingen hebben nog nader onderzoek nodig. Maar het belangrijkste vandaag was dat we het met elkaar eens zijn dat het tijd is voor een volgende stap. Een stap verder naar onafhankelijkheid en verdergaande professionalisering. Het motto van Spien is en blijft de liefde. Daar zijn we het allemaal over eens.

Gerrit, Jan Willem, Pieter en Geertje vertrekken morgen. In Nederland zullen we hier met het voltallige bestuur verder over doorspreken.

Vrijdag 18 oktober

In alle vroegte brengen Kuong en Frits, Pieter en Geertje naar het vliegveld. Gisteravond is Gerrit al vertrokken. En Jan Willem moet nog tot vanmiddag wachten.

Hij heeft dus nog tijd om met ons mee te gaan naar de Cambodian Thai Skills Development Institute, een school waar jongeren een

Twee van de acht studenten uit het Spien programma

beroep kunnen leren, zoals elektricien, bouwvakker, lasser, autotechniek, monteur van airco's, enz.

De opleiding wordt grotendeels betaald door bedrijven waar de jongeren ook stage lopen en in de meeste gevallen ook een baan krijgen aangeboden. De studenten moeten zelf zorgen voor hun levensonderhoud.

Spien ondersteunt via donaties uit Nederland hier momenteel 8 jongeren (waaronder 2 meisjes) uit arme gezinnen die geen geld hebben hiervoor. Ze krijgen maandelijks rijst en ander eten en geld, 1 dollar per dag.

Vandaag gaan we mee om te kijken hoe ze het doen.

Omdat het nog vakantietijd is en volgende week het schooljaar hier weer begint, is het heel rustig op het schoolterrein. Er zijn drie jongens aanwezig uit het Spien programma. Ze vertellen over hun ervaringen en wij moedigen hen aan om goed hun best te doen en deze unieke kans te grijpen.

Er studeren hier ongeveer 400 studenten, waaronder 30 meisjes.

We mogen rondkijken in een paar leslokalen. De vice-directeur leidt ons rond.

De slaapzaal van de jongens

Een bord met veel knoppen en draadjes om te leren hoe je ze aan moet sluiten.

Een oude auto voor de les

Bord met alle auto electronica

Het komend seizoen wil Spien 12 kansarme jongeren de mogelijkheid geven om hier te studeren. Het geeft hun een betere toekomst dan een baan in de fabriek.

Kosten per student € 600 per jaar.

Het was een drukke intensieve week, met veel indrukken, gesprekken en nieuwe ervaringen. We zijn dankbaar dat het allemaal goed is gegaan, er geen ongelukken zijn gebeurd en niemand ziek is geworden.

Wij hebben niet veel tijd om uit te rusten, want morgen gaan we al weer op reis. Daarover meer in een volgend dagboek.

Hartelijke groet
Frits en Beja